

[Forsvarsministeren.]

oppe paa Grønland, er det en Selvfølge, at man med det Personel, som i Øjeblikket er til Raadighed, ikke kan overkomme at løse de Opgaver, som man nødvendigvis maa løse. Med det Personel, vi har, vil Opmaalingen og Kortlægningen af Sønderjylland tage 30—40 Aar, og der er mange andre Steder i Landet, baade paa Fyn og i Vendsyssel, hvor Kortene — det sidste Sted i hvert Fald —, efter hvad der meddeles mig, er temmelig værdiløse. Det er klart, at igennem Aarene — og ikke mindst dem, vi nys har passeret — er der med Hensyn til Bebyggelse sket saa store Forandringer, at de gamle Kort ingen Værdi har mere.

Det er imidlertid klart, at mange store Opgaver, som ligger for, bliver ikke løst uden forøgede Udgifter, idet der altsaa er Tale om Udvidelse af Personel. For 1928—29 findes der for Gradmaalingens Vedkommende et Beløb paa Undervisningsministeriets Budget paa 80 000 Kr., og paa Krigsministeriets Budget er der til den topografiske Afdeling, Landsopmaalingen, et Beløb paa 450 000 Kr., altsaa i alt 530 000 Kr., men for at man kan løse de Opgaver, der ligger for, maa der en Forøgelse til af disse Bevillinger.

Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget staar:

„Der er af et dertil nedsat Udvalg opstillet et Budget, der, naar Institutet er fuldt udviklet, vil beløbe sig til . . . ,“ og saa kommer Tallene. Jeg har ikke villet gaa ind for dette Budget. Jeg mener, at der maa en Forøgelse til af Bevillingerne, men jeg mener, at man maa blive staaende ved en Forøgelse for 1928—29 af ca. 100 000 Kr. og en yderligere Forøgelse for det kommende Finansaar af 50 000 Kr. Saa maa man se Tiden an, idet jeg mener, at det vil være med denne Institution som med saa mange andre: at om man eventuelt rent økonomisk set kan gaa videre, maa afhænge af Landets økonomiske Tilstand, naar vi er kommet de to Aar frem i Tiden. Jeg anbefaler Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Dernæst skal jeg nævne *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 342 af 7. August 1922 om Hærens Ordning*. Naar Topografisk Afdeling udskilles fra Generalstaben, kan Generalstaben gøres noget mindre. Det er det, der sker ved de Ændringer, der her stilles Forslag om.

Endvidere fremsættes *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd*. Det er

Geodæternes Lønninger, der fastsættes her i Overensstemmelse med Geologernes. De Folk, der har arbejdet ude under Gradmaalingen, har været honorarlønnede; jeg mener, at man maa ansætte en Del af dem fast, da de faar det store Arbejde her indenfor det nye geodætiske Institut. Der overføres saa en hel Del Tjenestemandstillinger. Det er Guiderne, som vi populært kalder dem, Officierer, som overføres fra Generalstaben til Geodætisk Institut. Efterhaanden skal disse Stillinger nedlægges som Tjenestemandstillinger, saa at man her gaar over til honorarlønnet Personale. Jeg anbefaler ogsaa dette Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Endelig har jeg til sidst at fremsætte *Forslag til Lov om Anvendelse af det nye Garnisonssygehus paa Nørrefælle*. Vi har om dette Sygehus haft en Debat i denne Rigsdagssamling, og for Resten ogsaa i sidste Rigsdagssamling. Sagen er, at det nye Garnisonssygehus jo har holdt 10-Aars Jubilæum, saa at vi gentagende har haft Lejlighed til at beskæftige os med det.

Maa jeg blot kort meddele, hvorledes det ligger i Øjeblikket med Hensyn til de militære syge. Vi har det gamle Røgsgades Sygehus, som for Resten allerede er bedømt og fordømt for en Menneskealder siden som uhygiejnisk og ikke egnende sig til Sygehus. Det har vi i Øjeblikket for Hærens syge. I 1903, tror jeg det var, i alt Fald i Begyndelsen af dette Aarhundrede, fik vi et Epidemihospital, der ligger ude, hvor det nye Garnisonssygehus nu er bygget. Vi har Marinehospitalet, der blev vedtaget ved Lov af Rigsdagen i 1913, og endelig har vi ude i Roskilde og Helsingør to kommunale Sygehuse.

Det nye Garnisonssygehus blev vedtaget ved Lov af Rigsdagen under den radikale Forsvarsminister i 1916—17. Efter at det er bygget færdigt, maa, synes jeg, det Spørgsmaal nu afgøres, hvad vi skal gøre ved dette Garnisonssygehus. Jeg har, som sagt, haft Lejlighed til at beskæftige mig med det i 1923—24, da jeg var Forsvarsminister. Hospitalet var beregnet til at skulle koste 1,2 Mill. Kr., men det kostede jo noget mere, og da jeg tiltraadte som Forsvarsminister i 1922, var der anvendt 4¾ Mill. Kr. Det havde medført, at man var blevet saa ængstelig ved de store Bevillinger — det var der i Sandhed ogsaa Grund til —, at man havde standset Arbejdet en Tid; men jeg var klar over, at naar der var anvendt 4¾ Mill. Kr., skulde Garnisonssygehuset naturligvis gøres færdigt, Derfor blev der udarbejdet Ændringsfor-